

SXEDIO.E47

18/30.9.1916: ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ. ΑΠΟΣΥΡΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. ΟΙ ΛΙΑΣΙΔΗΣ ΚΑΙ ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΕΠΑΝΕΚΛΕΓΟΥΝ ΣΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ

Τον Οκτώβριο του **1916** έγινε νέα εκλογική αναμέτρηση για την ανάδειξη των νέων βουλευτών.

Ο αριθμός εδρών στο Νομοθετικό, παρά τον αγώνα των Ελλήνων βουλευτών για αύξηση τους, παρέμενε ο ίδιος, δηλαδή εννέα Χριστιανοί που εκλέγονταν ανά τρεις στα τρία εκλογιά διαμερίσματα (Λευκωσίας-Κερύνειας, Λάρνακας- Αμμοχώστου και Λεμεσού -Πάφου) και τρεις των Οθωμανών που εκλέγονταν από έναν στα ίδια διαμερίσματα.

Κύριο χαρακτηριστικό των εκλογών αυτών ήταν η αποχώρηση των παλαιοπολιτικών και η προώθηση νέων ανθρώπων.

Ωστόσο και οι νέοι άνθρωποι κατέρχονταν στην εκλογική μάχη με τα ίδια συνθήματα των προηγούμενων, δηλαδή την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, δεδομένου μάλιστα ότι μόλις είχε παρέλθει ένας μόνο χρόνος από την προσφορά της Κύπρου στην Ελλάδα από την Αγγλία με αντάλλαγμα να έβγαινε στον πόλεμο υπέρ των συμμάχων.

Η κρίση που είχε ξεσπάσει με τη ματαίωση της προσφοράς, ύστερα από την άρνηση του βασιλέα Κωνσταντίνου να βγει στον πόλεμο στο πλευρό των συμμάχων της ANTANT (βρετανών, γάλλων, σέρβων κλπ), εναντίον των Γερμανών είχε χωρίσει τους Κυπρίους σε Βενιζελικούς (ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας Ελευθέριος Βενιζέλος είχε αποπεμφθεί από το Βασιλέα) και σε βασιλικούς.

Στο διαμέρισμα Λεμεσού-Πάφου αποσύρθηκε ο Ιωάννης Κυριακίδης, γνωστός αργότερα και ως λευκός πολιτευτής από τα άσπρα του μαλιά, και υποστήριξε το συνδυασμό των Ν. Κλ. Λανίτη, Ε. Ζήνωνος και Νεόφυτου

Νικολαΐδη.

Στο ίδιο διαμέρισμα κατέρχονταν επίσης ως υποψήφιοι οι Μ. Η. Μιχαηλίδης και Ι. Πιερή, αλλά ο τελευταίος απέσυρε την υποψηφιότητά του και μια και υπήρχαν τέσσερις υποψήφιοι, αντί τρεις που ήσαν οι θέσεις, οι ψηφοφόροι προχώρησαν σε εκλογές.

Στο διαμέρισμα Λευκωσίας-Κερύνειας υπήρχε βροχή υποψηφιοτήτων. Και εδώ ένας παλαιοπολιτικός, ο Πασχάλης Κωνσταντινίδης, ο πρότανης των βουλευτών, αποχώρησε και έδωσε τη σκυτάλη στο γιο του Νεοπτόλεμο Πασχάλη.

Άλλοι νέοι που κατήρχοντο στην εκλογική κονίστρα ήταν οι Δημοσθένης Σεβέρης και Γεώργιος Α. Μαρκίδης.

Το παράδειγμά του όμως δεν ακολουθήσουν και οι Θεοφάνης Θεοδότου και Αχιλλέας Λιασίδης. Το ίδιο έκαμε και ο Π. Λεοντιάδης, γιατρός από την Ασία που δεν έχανε καμιά εκλογική διαμάχη- ακόμα και στο δημαρχείο Λευκωσίας στο οποίο είχε κατορθώσει τελικά να εκλεγεί το **1914**.

Τελικά στο διαμέρισμα αυτό υποβλήθηκαν έξι υποψηφιότητες αντί τρεις που ήταν οι έδρες: Νεοπτόλεμος Πασχάλης, Αχιλλέας Λιασίδης, Θεοφάνης Θεοδότου, Δημοσθένης Σεβέρης, Γεώργιος Α. Μαρκίδης και Παναγιώτης Λεοντιάδης.

Στο διαμέρισμα Λάρνακας-Αμμοχώστου, ακόμα ένας παλαιοπολιτικός αποφάσισε αρχικά να μη κατέλθει στις εκλογές. Αυτός ήταν ο οικονομικός παράγοντας και θεωρούμενος ως πατέρας του συνεργατικού κινήματος Ιωάννης Οικονομίδης, ο οποίος τελικά υπέβαλε και έχασε.

Στο διαμέρισμα αυτό προτάθηκαν άλλοι έξι υποψήφιοι από τους οποίους ο ένας έβαζε, όπως συνήθιζε πάντοτε διπλή υποψηφιότητα, δηλαδή ο παλαιοπολιτικός Αχιλλέας Λιασίδης, ο οποίος επέμενε να διεκδικεί θέση στο Νομοθετικό.

Οι άλλοι υποψήφιοι ήσαν γνωστοί στην πολιτική κονίστρα: Γ. Εμφιετζής, Λ. Ε. Λοΐζου, Φ. Ζαννέτος, Ε. Χατζηϊωάννου και Μ. Νικολαΐδης.

Δυο τουλάχιστον από τους νέους υποψηφίους, στο εκλογικό διαμέρισμα Λευκωσίας-Κερύνειας, οι Δ. Σεβέρης και Νεοπτόλεμος Πασχάλης σε γραπτές δηλώσεις τους υπόσχονταν πολλά στους ψηφοφόρους.

Ο Δ. Σεβέρης που είχε αναμιχθεί κυρίως σε σχολικές επιτροπές και συμβούλια ανέφερε (Ελευθερία **3/16** Σεπτεμβρίου, **1916**):

Αγαπητοί συμπατριώται,

Διαφλεγόμενος υπό του ιερού πόθου όπως προσφέρω τας ασθενείς μου δυνάμεις υπέρ των συμφερόντων του τόπου και υπείκων εις τας επανειλημμένας προτροπάς πλείστων φίλων μου και ιδιαίτερων εκλογέων των υποδιαμερισμάτων Μόρφου, Σολέας και Τηλλυρίας, οίτινες έσχον την λίαν τιμητικήν δι' εμέ πρωτοβολίαν να υπογράψωσι και επιδώσωσι ψήφισμα ενώ διατυπύεται η παράκλησις όπως θέσω υποψηφιότητα κατά τας επικείμενας βουλευτικές εκλογάς, απεφάσισα όπως συμμορφωθώ με την παράκλησιν των ταύτην, διότι φρονώ ότι πας πολίτης οφείλει καλούμενος, να αφιερώνη πάσας αυτού τας δυνάμεις υπέρ της εξυπηρετήσεως των κοινών συμφερόντων.

Κατερχόμενος το πρώτον ήδη εις πολιτικούς αγώνας θεωρώ καθήκον μου όπως διαβεβαιώσω υμάς ότι εάν η λευκή και τιμία υμών ψήφος ήθελε να περιβάλει διά του τιμητικού και υπερτάτου εν τη νήσω αξιώματος του βουλευτού, θέλω καταβάλει πάσας τας ασθενείς μου δυνάμεις υπέρ της εξυπηρετήσεως των συμφερόντων των ιδεωδών μας θ' αποτελή τον κυριώτατον και τελικόν σκοπόν προς ον θα κατευθύνη άπασα η προσοχή και διηνεκής προσπάθεια μου".

(Μεταγλώττιση)

Φλεγόμενος από τον ιερό πόθο να προσφέρω τις ασθενείς μου δυνάμεις υπέρ των συμφερόντων του τόπου και υπακούοντας στις επανειλημμένες προτροπές των περισσοτέρων φίλων μου και ιδιαίτερα των εκλογέων των υποδιαμερισμάτων της Μόρφου, της

Σολέας και της Τηλλυρίας, οι οποίοι είχαν την πολύ τιμητική για μένα πρωτοβουλία να υπογράψουν και να επιδώσουν ψήφισμα ενώ διατυπώνεται η παράκληση όπως υποβάλω υποψηφιότητα στις επικείμενες βουλευτικές εκλογές, αποφάσισα να συμμορφωθώ με την παράκληση τους αυτή, διότι πιστεύω ότι κάθε πολίτης οφείλει, όταν καλείται να αφιερώσει όλες του τις δυνάμεις υπέρ της εξυπηρέτησης των κοινών συμφερόντων.

Κατερχόμενος για πρώτη φορά στους πολιτικούς αγώνες θεωρώ καθήκον μου να σας διαβεβαιώσω ότι εάν η λευκή και τίμια ψήφος σας με περιβάλλει με το τιμητικό και υπέρτατο αξίωμα στη νήσο, του βουλευτού, θα καταβάλω όλες τις ασθενείς μου δυνάμεις για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ιδεωδών μας και θα αποτελεί το κυριότατο και τελικό σκοπό προς τον οποίο θα κατευθύνεται όλη η προσοχή και διηνεκής προσπάθεια μου.

Σε διάφορα συμβούλια είχε αναμιχθεί επίσης και ο δικηγόρος Νεοπτόλεμος Πασχάλης. Εφερε ένα πολύ μεγάλο όνομα για την εποχή που του εγγυόταν πολλά. Ο πατέρας του Πασχάλης Κωνσταντινίδης είχε αναμιχθεί στην πολιτική κονίστρα όλα τα χρόνια της αγγλικής κατοχής και είχε διακριθεί για τους αγώνες του.

Σε δήλωση του σε απάντηση ομάδας κυπρίων που τον καλούσαν με ψήφισμα να κατέλθει ως υποψήφιος ανέφερε:

"Ευχαριστώ θερμώς υμάς τε και τους εντολείς υμών, κύριοι, διά το λίαν τιμητικόν τούτο ψήφισμα, το οποίον είχετε την ευγενή καλωσύνην να μου εγχειρίσητε προ ολίγων λεπτών. Εχθαριστώ δε και τον εισηγητήν ημών και έντιμον φίλον μου κ. Τομαρίδην διά τους ευγλώτους και ωραίους του λόγους.

Μου ζητείτε δια του ψηφίσματος τούτου με τόνον, θα μου επιτρέψητε να παρατηρήσω, τον οποίον χαρακτηρίζει υπερβολικήν προς εμέ εκτίμησις και εμπιστοσύνη, να θέσω υποψηφιότητα κατά τας προσεχείς βουλευτικές εκλογάς.

Πολύ πριν ή λάβω το υμέτερον ψήφισμα, πολύ πριν ή αναγνώσω εις τον εγγώριον τύπον τούτο περιήγετο προς υπογραφήν, είχον υπό σοβαράν σκέψιν το έαν θα μου ήτο επιτετραμμένον να αφήσω ακόμη μίαν πενταετίαν να παρέλθη χωρίς να ζητήσω να προσφέρω και εν τη Κυπριακή Βουλή τας υπηρεσίας μου εις την αγαπητήν μας Πατρίδα-υπηρεσίας ασθενείς μεν, το αισθάνομαι, αλλά λίαν ειλικρινείς. Κατόπιν δε ωριμωτάτης σκέψεως κατόπιν εξαντλητικής, δύναμαι να είπω, βασάνου όλων των σημερινών περιστάσεων, κατέληξα ουχί προ μακρού χρόνου εις το συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να αναβάλω επί πλέον την εκπλήρωσιν καθήκοντος επιτακτικού, το οποίον καθίσταται επιτακτικώτερον σήμερον διά του ημετέρου ψηφίσματος του να υπηρετήσω την πατρίδα μου εν τω Νομοθετικώ Συμβουλίω.

Πολύ πιθανόν η υποψηφιότης μου να παρουσιάση τούτο το εξαιρετικόν, ότι ένεκεν εκτάκτων όλως λόγων θα πολεμηθή ίσως παρά προσώπων προς τα οποία αισθήματα σεβασμού, εκτιμήσεως και αγάπης με σύνδεσαν εν τω παρελθόντι με συνδέουσιν εν τω παρόντι και θα εξακολουθώσι να με συνδέωσι και εν τω μέλλοντι.

Τοιούτος πόλεμος θα είναι προσωπικόν μου ατύχημα, θα καταστήση δε βεβαίως μάλλον σκληράν την λυδίαν λίθον της κοινής γνώμης, επί της οποίας θα δοκιμασθή η υποψηφιότης μου. Δεν αποθαρρύνομαι όμως ένεκα τούτου. διότι έχω την βεβαιότητα ότι θα γίνη τιμία, ευσυνείδητος και ανεπηρέαστος χρήσις της ψήφου.

Και εάν μεν κατόπιν της τοιαύτης εξασκήσεως της ισχυράς της ψήφου δυνάμεως η επιτυχία δεν στέψη ας ελπίδας μας, πρώτος εγώ θα δεχθώ το αποτέλεσμα με την ψυχικήν εκείνην γαλήνην, ήτις αρμόζει εις άνδρας ηττημένους μεν αλλ' υπηρηφάνους, διότι ο αγών εις ον ηττήθησαν υπήρξεν αγνός. Εάν δε ο λαός ήθελε με τιμήσει διά της λευκής του ψήφου, εάν η τιμία του λαού ψήφος ήθελε μοι παράσχει μίαν έδραν εν τω Νομοθετικώ Συμβουλίω, θα πράξω και εγώ το κατά

δύναμιν να τιμήσω την ψήφον του λαού, να προσδώσω τιμήν εις την έδραν, εργαζόμενος παντί σθένει υπέρ της προαγωγής των συμφερόνων της νήσου, υπέρ της ευημερίας του λαού και προασπίζων και προάγων πάση θυσία τας ευγενείς του βλέψεις.

Αποδέχομαι όθεν μετά συγκινήσεως και ευγνωμοσύνης την εν τώ υμετέρω ψηφίσματι περιεχόμενην πρόσκλησιν. Και την αποδέχομαι βεβαιωθήτε εν πλήρει και τελεία συναισθήσει των πολλών και μεγάλων ελλείψεων και ατελειών μου, τας οποίας μόνη η ευμενής του λαού και ημών επιείκεια δύναται να αναπληρώση.

(Μεταγλώττιση)

"Ευχαριστώ θερμά κι εσάς και τους εντολείς σας, κύριοι, για το πολύ τιμητικό αυτό ψήφισμα, το οποίο είχατε την ευγενή καλωσύνη να μου δώσετε πριν από λίγα λεπτά. Εχθαριστώ δε και τον εισηγητή σας και έντιμο φίλο μου κ. Τομαρίδη για τους εύγλωτους και ωραίους του λόγους.

Μου ζητάτε με το ψήφισμα αυτό με τόνο, να μου επιτρέψετε να παρατηρήσω, τον οποίο χαρακτηρίζει υπερβολική προς εμένα εκτίμηση και εμπιστοσύνη, να θέσω υποψηφιότητα κατά τις προσεχείς βουλευτικές εκλογές.

Πολύ πριν να πάρω το ψήφισμά σας, πολύ πριν να διαβάσω στον εγχώριο τύπο ότι τούτο περιφερόταν προς υπογραφή, είχα υπό σοβαρή σκέψη το εάν θα μου επιτρεπόταν να αφήσω ακόμη μιαν πενταετία να περάσει χωρίς να ζητήσω να προσφέρω και στην Κυπριακή Βουλή τις υπηρεσίες μου στην αγαπητή μας Πατρίδα-υπηρεσίες ασθενείς μεν, το αισθάνομαι, αλλά πολύ ειλικρινείς. Κατόπιν δε πολύ ώριμης σκέψης ύστερα από εξαντλητική, μπορώ να πω, βάσανον όλων των σημερινών περιστάσεων, κατέληξα όχι πολύ πριν στο συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να αναβάλω επί πλέον την εκπλήρωση επιτακτικού καθήκοντος, το οποίο καθίσταται επιτακτικότερο σήμερα με το ψήφισμα του

να υπηρετήσω την πατρίδα μου στο Νομοθετικό Συμβούλιο.

Πολύ πιθανόν η υποψηφιότητα μου να παρουσιάσει αυτό το εξαιρετικό, ότι λόγω εκτάκτων λόγων θα πολεμηθεί ίσως από πρόσωπα προς τα οποία με συνέδεσαν αισθήματα σεβασμού, εκτιμήσεως και αγάπης στο παρελθόν με συνδέουν στο παρόν και θα εξακολουθούν να με συνδέουν και στο μέλλον.

Τέτοιος πόλεμος θα είναι προσωπικό μου ατύχημα, θα καταστήσει δε βεβαίως μάλλον σκληρή την λυδία λίθο της κοινής γνώμης, στη οποία θα δοκιμασθεί η υποψηφιότητα μου. Δεν αποθαρρύνομαι όμως λόγω αυτού, διότι έχω τη βεβαιότητα ότι θα γίνει τίμια, ευσυνείδητη και ανεπηρέαστη χρήση της ψήφου.

Και εάν μεν κατόπιν της εξάσκησης της ισχυράς δύναμης της ψήφου η επιτυχία δεν στέψει τις ελπίδες μας, πρώτος εγώ θα δεχθώ το αποτέλεσμα με την ψυχική εκείνη γαλήνη, η οποία αρμόζει σε ηττημένους άνδρες μεν αλλά ηττημένους, διότι ο αγώνας στον οποίο ηττήθηκαν υπήρξε αγνός.

Εάν δε ο λαός με τιμήσει με τη λευκή του ψήφο, εάν η τίμια ψήφος του λαού θα μου δώσει μια έδρα στο Νομοθετικό Συμβούλιο, θα πράξω κι εγώ το κατά δύναμη να τιμήσω την ψήφο του λαού, να προσδώσω τιμή στην έδρα, εργαζόμενος με κάθε σθένος υπέρ της προαγωγής των συμφερόντων της νήσου, υπέρ της ευημερίας του λαού και προασπίζοντας και προάγοντας με κάθε θυσία τις ευγενείς του βλέψεις.

Αποδέχομαι λοιπόν με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη την πρόκληση που περιέχεται στο δικό σας ψήφισμα. Και την αποδέχομαι να είστε βέβαιοι με πλήρη και τελεία συναίσθηση των πολλών και μεγάλων ελλείψεων και ατελειών μου, τις οποίες μόνη η ευμενής επιείκεια σας και του λαού μπορεί αναπληρώσει.

Αργότερα σε μια από τις πρώτες προεκλογικές ομιλίες του στην Κάτω Ζώδια (Ελευθερία 18/30

Σεπτεμβρίου 1916) ο Νεοπτόλεμος Πασχάλης ανέφερε ότι πρώτο στόχο του προγράμματος του έθετε την ένωση με την Ελλάδα:

"Κεφαλαιώδες και κύριον μέρος του προγράμματος μου είναι η ένωσις, δηλαδή εργασία διά την ένωσιν θετική, συστηματική, συνεχής, αποτελεσματική. Ουχί ημίμετρα. Η ένωσις δεν θα γίνη μόνον διότι την θέλομεν και την ποθούμεν όλοι μας. Δεν θα γίνη αυτομάτως. Δεν θα γίνη μόνον διότι την αναφέρομεν εις τα προς την αγγλικήν Κυβέρνησιν υπομνήματά μας και εις τας αντιφωνήσεις του Νομοθετικού Συμβουλίου.

Αλλ' ούτε πρέπει να έχωμεν δεμένα τα χέρια μας και να περιμένωμεν την ένωσιν να επιτελεσθή από την γενναιοδωρίαν και την μεγαλοψυχίαν της αγγλικής κυβερνήσεως. Το να πράττωμεν ούτω ισοδυναμεί προς τον να ζητώμεν την ένωσιν ως επετείαν.

Τοιαύτη δε επαιτεία ταπεινώνει το φρόνημα και παραλύει τον αγώνα μας. Ημείς θέλομεν οργανωμένον αγώνα, οργανωμένον μαθηματικώς συστηματικώς. Ουχί παραιτήσεις βουλευτών την μίαν ημέραν και επάνοδον αυτών εις το Νομοθετικόν Συμβούλιον μετ' ολίγον, χωρίς να αίρωνται και χωρίς να γίνεται καν απόπειρα όπως αρθώσιν οι λόγοι, οι οποίοι προκάλεσαν την παραίτησιν. Ουχί καταψήφισιν του προϋπολογισμού την μίαν ημέραν και ψήφισιν αυτού άνευ συζητήσεως μετ' ολίγον.

(Μεταγλώττιση)

Κεφαλαιώδες και κύριο μέρος του προγράμματος μου είναι η ένωση, δηλαδή εργασία για την ένωση θετική, συστηματική, συνεχής, αποτελεσματική. Οχι ημίμετρα. Η ένωση δεν θα γίνει μόνο διότι τη θέλουμε και την ποθούμε όλοι μας. Δεν θα γίνει αυτομάτως. Δεν θα γίνει μόνο διότι την αναφέρομε στα υπομνήματά μας προς την αγγλική Κυβέρνηση και στις αντιφωνήσεις του Νομοθετικού Συμβουλίου.

Αλλά ούτε πρέπει να έχουμε δεμένα τα χέρια

μας και να περιμένουμε την ένωση να επιτελεσθεί από τη γενναιοδωρία και τη μεγαλοψυχία της αγγλικής κυβέρνησης. Το να πράττουμε έτσι ισοδυναμεί προς το να ζητούμε την ένωση ως επετεία.

Τέτοια δε επαιτεία ταπεινώνει το φρόνημα και παραλύει τον αγώνα μας. Εμείς θέλομε οργανωμένο αγώνα, οργανωμένο μαθηματικά και συστηματικά. Οχι παραιτήσεις βουλευτών τη μια μέρα και επάνοδο τους στο Νομοθετικό Συμβούλιο μετά από λίγο, χωρίς να αίρονται και χωρίς να γίνεται καν απόπειρα όπως αρθούν οι λόγοι, οι οποίοι προκάλεσαν την παραίτηση. Οχι καταψήφιση του προϋπολογισμού τη μια μέρα και ψήφιση του χωρίς συζήτηση μετά από λίγο.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Οι εκλογές που έγιναν στο δεύτερο δεκαήμερο του Οκτωβρίου οδήγησαν στο Νομοθετικό όλους σχεδόν τους νέους υποψηφίους.

Στο διασμέρισμα Λευκωσίας-Κερύνειας εκλέγησαν οι Δ. Σεβέρης, Ν. Πασχάλης και ο Θ. Θεοδότου. Ο Μαρκίδης πήρε αρκετές ψήφους αλλά όχι ικανοποιητικές για να εκτοπίσει το Θ. Θεοδότου.

Ακόμα ο Αχιλλέας Λιασίδης δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσει έδρα και έμεινε εκτός Νομοθετικού.

Το ίδιο έπαθε ο Λιασίδης και στο εκλογικό διαμέρισμα Λάρνακας- Αμμοχώστου όπου αναδείχθηκε μάλιστα τελευταίος από τους έξι υποψηφίους.

Εξω από το εκλογικό διαμέρισμα Λάρνακας- Αμμοχώστου έμεινε επίσης και ο παλαίπολιτικός Ε. Χατζηϊωάννου.

Στο διαμέρισμα Λεμεσού-Πάφου εκλέγηκε ο συνδυασμός των Νεόφυτου Νικολαΐδη, Ευγένιου Ζήνωνος και Ν. Κλ. Λανίτη.

Ο τέταρτος υποψήφιος Μ. Η. Μιχαηλίδης πήρε μόλις τις μισές ψήφους των άλλων.

Αναλυτικότερα τα αποτελέσματα έχουν ως εξής σύμφωνα με "Ελευθερία της 8/20 Οκτωβρίου):

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ- ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ

Δ. Σεβέρης **4973**
Ν. Πασχάλης **4807**
Θ. Θεοδότου **4772**

Γ. Μαρκίδης **3183**
Α. Λιασίδης **2432**
Π. Λεοντιάδης **1198**

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΛΑΡΝΑΚΑΣ- ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Γ. Εμφιετζίης **3238**
Λ.Ε. Λοίζου **3241**
Φ. Ζαννέτος **3023**

Ε. Χατζηϊωάννου **2901**
Μ. Νικολαΐδης **2694**
Α. Λιασίδης **2582**

ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΛΕΜΕΣΟΥ-ΠΑΦΟΥ

Ν. Νικολαΐδης **4739**
Ευγ. Ζήνων **4593**
Ν. Κλ. Λανίτης **4283**

Μ.Η. Μιχαηλίδης **2448**

ΕΚΛΟΓΕΣ ΟΘΩΜΑΝΩΝ

Μεγάλος αριθμός υποψηφίων υπήρξε και από τουρκικής πλευράς στα δύο από τα τρία εκλογικά διαμερίσματα.

Στο διαμέρισμα Λευκωσίας-Κερύνειας υπέβαλε υποψηφιότητα μόνο ο Μ. Ιρφάν εφέντης που ανακηρύχθηκε βουλευτής χωρίς εκλογές

Στο διαμέρισμα Λάρνακας- Αμμοχώστου υπέβαλαν υποψηφιότητα οι Μουσταφά Χαμή Μεχμέτ Ναζίμ εφ, τ έως

βουλευτής, Ιζέτ Μεχμέτ Ρατήπ εφέντης, δικηγόρος στην Αμμόχωστο και Χατζηνιαζή Εφενιζατέ Οσμάν Τζεμάλ, δικηγόρος.

Στις εκλογές εκλέγηκε και πάλι ο Χαμή Ναζίμ.

Στο διαμέρισμα Λεμεσού-Πάφου υπέβαλε υποψηφιότητα ο γιατρός Εγιούπ βέης και ο τέως βουλευτής Σαΐτ Χότζας.

Ο Χότζας επανεξελέγη.